

tager Sigte paa at skaffe Statskassen forøget Indtægt, og da det ikke skønnes rigtigt, at saadan ny Indtægt tilvejebringes ved en ensidig Forøgelse af den indirekte Beskatning, stiller Flertallet Forslag om, at nærværende Lovforslag først træder i Kraft, naar det i indeværende Rigsdags-samling fremsatte Lovforslag om Indkomst- og Formueskat til Staten er ophøjet til Lov og tidligst 1. Juli 1912. Man kunde maaske gøre den Indvending mod dette Forslag, at det ikke fastsætter noget aldeles nøjagtigt Tidspunkt for Lovens Ikrafttræden, men hvis man i den Henseende skulde have Ønsker, nærer jeg ikke Tvivl om, at saavel den højtærede Finansminister som Flertallet ere villige til at tage Hensyn til saadanne Ønsker. Dette Ændringsforslag er tiltraadt af hele Udvalget med Undtagelse af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin). Naar det ærede Medlem ikke har tiltraadt dette Ændringsforslag, er det vistnok ikke af principielle Grunde, men mere, fordi det ærede Medlem har stillet et selvstændigt Ændringsforslag om, at dette Lovforslag overhovedet ikke maa træde i Kraft før 1. Oktober 1912. Det ærede Medlem kunde for den Sags Skyld godt have været Medforslagsstiller til vort Ændringsforslag, thi det strider ikke mod det Ændringsforslag, som det ærede Medlem selv har stillet, men det ærede Medlem er, som sagt, ikke med.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa at omtale de Ændringsforslag, som Flertallet har stillet, og som ikke have principiel Betydning, og jeg skal heller ikke komme ind paa at omtale de Ændringsforslag, som de forskellige Mindretal have stillet. Det radikale Mindretal har overhovedet ikke stillet noget Ændringsforslag, de ere principielle Modstandere af Lovforslaget. Socialdemokratiets Medlemmer have indskrænket sig til at stille et enkelt selvstændigt Ændringsforslag. Naar jeg omtaler dette Ændringsforslag, er det, fordi det er af saa principiel Natur, at jeg ikke kan foregribe noget ved at nævne, hvad det gaar ud paa, og ved at sige, hvorfor Flertallet ikke har kunnet tiltræde det. Ændringsforslaget gaar ud paa, at de Arbejdere, som blive arbejdsløse som Følge af dette Lovforslags Vedtagelse, skulle have Erstatning for det Arbejdstab, de maatte lide i de to første Aar efter Lovens Ikrafttræden. Naar Flertallet ikke har kunnet gaa med hertil, er det, fordi det vil medføre meget vidtgaaende Konsekvenser, idet det i Virkeligheden vil have

til Følge, at vi i al Fremtid ikke tør røre ved vore indirekte Afgifter, ikke tør røre f. Eks. ved Toldloven. Hver Gang vi ned-sætte Beskyttelsen, ville vi staa overfor Kravet om Erstatning til dem, der herved maatte lide Tab, og skal der være Tale om at yde Erstatning, kan man selvfølgelig ikke — det tror jeg ogsaa, Forslagsstillerne ville indrømme — nøjes med at yde denne Erstatning til Arbejderne, saa maa man gaa videre og sige: Ja, men saa have Arbejdsgiverne, Ejerne af de Virksomheder, her er Tale om, lige saa vel Krav paa Erstatning. Det er en Tanke, der fører meget vidt, og som vi ikke have turdet gaa med til.

Hertil kommer endvidere det Hovedhensyn, at det vil blive overordentlig vanskeligt at sige, hvilken Arbejdsløshed der skyldes denne Lov. Det er ganske vist Flertallets Mening, at der ikke vil ske nogen Nedgang i Ølproduktionen som Følge af den lille Forhøjelse, her er Tale om, men naar vi have den Mening, skyldes det i væsentlig Grad, at der samtidig foreligger og ventes vedtaget et Lovforslag om Forhøjelse af Spiritusafgiften. Det er Grunden til, at vi ikke tro synderligt paa, at der vil ske en Nedgang i Ølproduktionen. Den Forhøjelse, der foreslaas for Spiritusafgiftens Vedkommende, er saa høj, at den i alt Fald ikke vil friste Forbrugerne til at gaa fra Øl over til Brændevin. Men vi have ogsaa, som jeg sagde før, den Hovedbetragtning at gøre gældende, at det er overordentlig vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at afgøre, hvis der sker en Nedgang, om denne Nedgang er en Følge af denne Lovs Gennemførelse eller en Følge af andre Aarsager, andre Bevægelser, som ikke have nogen Forbindelse med Vedtagelsen af dette Lovforslag. Man vil sige: Ja, men man har dog i Tyskland vedtaget at yde en saadan Erstatning til de Arbejdere, der bleve arbejdsløse som Følge af den højere Tobaksbeskatning. Jeg ved ikke, hvad man i Tyskland mener om denne Reform, efter at man har set Virkningerne af den, men jeg vil sige, at det gaar ikke an uden videre at overtøre, hvad der kan være Tale om for Tobakkens Vedkommende, paa Øl eller Brændevin. Thi det er ganske givet, at Skatten kan indvirke paa Tobaksforbruget, og jeg tror ikke, der i Tyskland er andre Aarsager, jeg ved ikke, at der der har været andre Bevægelser oppe, som kunde indvirke paa Tobaksforbruget, end netop dette, at man har forhøjet Skatten paa Tobakken. Men overalt i Verden, ikke mindst her i Landet, er